

**ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
ว่าด้วยการเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด พ.ศ. 2543**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 25 (3) และมาตรา 57 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 35 มาตรา 37 มาตรา 48 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ว่าด้วยการเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด พ.ศ. 2543”

ข้อ 2¹ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้เลขาธิการรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เลขาธิการเสนอให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด

หมวด 1

หน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สิน

ข้อ 4 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งยึดหรืออายัดทรัพย์สิน นำทรัพย์สินนั้นและหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องเท่าที่มีมาส่งมอบให้ผู้อำนวยการกองบริหารจัดการทรัพย์สินเพื่อเก็บรักษาไว้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบนี้

ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้เป็นอสังหาริมทรัพย์หรือเป็นกิจการ เช่น อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม เกษตรกรรม ที่มีรายได้จากการประกอบกิจการดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง รายงานเลขาธิการทันที เพื่อพิจารณาสั่งการโดยเร็ว

---

¹ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 117/ตอนพิเศษ 98 ง/หน้า 41/27 กันยายน 2543

ข้อ 5 ให้ผู้อำนวยการกองบริหารจัดการทรัพย์สินมีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัด
ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นและสมควร เลขาธิการจะมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งหรือ
หลายคณะ ประกอบด้วยข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน หรือจะมีคำสั่งแต่งตั้งผู้อำนวยการกอง
บริหารจัดการทรัพย์สินให้เป็นผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินประเภทใดหรือทรัพย์สินใดโดยเฉพาะก็ได้

ข้อ 6 ให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินตามข้อ 5 มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) ตรวจสอบความถูกต้องของทรัพย์สินที่จะต้องเก็บรักษาหรือส่งมอบ
- (2) จัดทำบัญชีทรัพย์สินที่เก็บรักษา
- (3) จัดทำหลักฐานการรับหรือส่งมอบทรัพย์สิน
- (4) เก็บรักษากุญแจหรือรหัสของสถานที่เก็บรักษาทรัพย์สินตามข้อ 7
- (5) ตรวจสอบสภาพทรัพย์สิน เช่น ความชำรุดบกพร่อง และรายงานความเปลี่ยนแปลงหรือผล
การตรวจสอบสภาพทรัพย์สิน ทั้งนี้ ตามที่เลขาธิการกำหนด
- (6) เก็บรักษาทรัพย์สินที่ได้รับมอบไว้ในที่ปลอดภัย
- (7) ส่งมอบทรัพย์สินแก่บุคคลที่เลขาธิการมีคำสั่ง

ข้อ 7 การเก็บรักษากุญแจหรือรหัสให้แยกกัน โดยให้ผู้อำนวยการกองบริหารจัดการทรัพย์สิน
เก็บรักษากุญแจหรือรหัส และข้าราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับ 7 ขึ้นไป และข้าราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง
ตั้งแต่ระดับ 6 ขึ้นไป ในกองบริหารจัดการทรัพย์สินเก็บรักษากุญแจคนละหนึ่งดอก

หมวด 2

วิธีการเก็บรักษาทรัพย์สิน

ข้อ 8 ในการเก็บรักษาทรัพย์สิน ให้พึงปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (1) จัดทำบัตรหรือเครื่องหมายติดไว้กับทรัพย์สินนั้นตามบัญชีทรัพย์สินที่เก็บรักษาตามข้อ 6 (2)
เพื่อสะดวกและง่ายต่อการค้นหาและอ้างอิง
- (2) เก็บรักษาทรัพย์สินตามประเภท สภาพ และขนาดของทรัพย์สินในสถานที่หรือห้องที่มั่นคง
แข็งแรงและปลอดภัย

ข้อ 9 ถ้าทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาเป็นอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ที่ไม่สะดวกต่อการขน
ย้าย ให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่เห็นสมควร อาจจัดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินดูแลทรัพย์สินต่อไปได้ ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินยินยอม หรือ

(2) จัดให้ผู้อื่นดูแลรักษาทรัพย์สิน เช่น จ้างคนเฝ้าทรัพย์สิน

ข้อ 10 ถ้าทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาเป็นทรัพย์สินตามข้อ 4 วรรคสอง เลขานุการจะมีคำสั่งแต่งตั้งผู้จัดการหรือมีคำสั่งให้เช่าอสังหาริมทรัพย์หรือกิจการดังกล่าว โดยให้ส่งมอบเงินรายได้ทั้งหมดหรือบางส่วนแก่ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินภายในเวลาและตามเงื่อนไขที่กำหนดก็ได้ เพื่อเก็บรักษาเช่นเดียวกับทรัพย์สินและเมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวแล้วให้รายงานคณะกรรมการทราบในโอกาสแรกที่มีการประชุม

ข้อ 11 ถ้าทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาเป็นเงินสด ให้รับนำเข้าฝากสถาบันการเงินตามที่คณะกรรมการธุรกรรมกำหนดภายในวันที่รับทรัพย์สินโดยมิชักช้า หากไม่สามารถนำเข้าฝากได้ทันเนื่องจากสถาบันการเงินปิดทำการแล้ว ให้นำเข้าฝากในโอกาสแรกที่สถาบันการเงินเปิดทำการ

ในกรณีที่ทรัพย์สินที่เก็บรักษาเป็นเงินตราต่างประเทศที่อาจแลกเปลี่ยนเป็นเงินไทยได้ ให้แลกเปลี่ยนเป็นเงินไทยและเก็บรักษาไว้ตามวรรคหนึ่ง

ข้อ 12 ถ้าทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาเป็นอัญมณี เครื่องทองรูปพรรณ หรือของมีค่าอื่นทำนองเดียวกัน ให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินตามข้อ 5 เก็บรักษาทรัพย์สินไว้ในที่ปลอดภัยตามที่เห็นสมควร โดยทำบัญชีทรัพย์สินที่เก็บรักษาตามข้อ 6 (2) ให้มีรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้นตามสมควรด้วย

หมวด 3

วิธีการจัดการทรัพย์สิน

ข้อ 13 การเคลื่อนย้ายทรัพย์สินออกนอกสถานที่เก็บรักษาทรัพย์สิน จะกระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเลขานุการก่อน

ข้อ 14 ให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินรายงานต่อเลขานุการโดยเร็ว เพื่อพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควร เมื่อปรากฏว่า

(1) ทรัพย์สินนั้นมีสภาพเป็นของสด ของเสียได้ หรือถ้าหว่านงเข้าไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนแห่งค่าของทรัพย์สินนั้น

(2) ทรัพย์สินนั้นมีลักษณะที่อาจทำให้สกปรกเลอะเทอะหรือมีกลิ่น หรืออาจรบกวนหรือก่อความรำคาญ

(3) ทรัพย์สินนั้นมีน้ำหนักมาก หรือไม่สะดวกต่อการเคลื่อนย้าย หรือมีขนาดใหญ่มาก หรือเปลืองเนื้อที่ในการเก็บรักษา

(4) ทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินซึ่งโดยสภาพอาจก่อให้เกิดอันตรายได้ง่าย เช่น สารเคมี หรือสิ่งที่เป็นเชื้อเพลิง

(5) ทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาไว้ในสถานที่โดยเฉพาะเพื่อรักษาคุณภาพของตัวทรัพย์สิน หรือเป็นทรัพย์สินที่มีขั้นตอนหรือวิธีการเก็บรักษาเป็นพิเศษ

ข้อ 15 ในกรณีที่เลขาธิการเห็นว่าทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาตามข้อ 14 ไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้หรือเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากเกินไปสมควร เลขาธิการอาจสั่งให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินนั้นไปดูแลและใช้ประโยชน์ หรือให้นำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาด หรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบว่าด้วยการให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์ การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาด และการนำทรัพย์สินไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ

ข้อ 16 ค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาทรัพย์สินให้ใช้เงินจากงบประมาณ ทั้งนี้ ตามที่เลขาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงคลัง

ประกาศ ณ วันที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2543

บัญญัติ บรรทัดฐาน

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน